

Ο ταπεινός και καλοκάγαθος άνθρωπος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

“ Μακάριοι είναι εκείνοι οι άνθρωποι που κατόρθωσαν να μιμηθούν την ταπεινή γη, η οποία, ενώ πατιέται από όλους, όμως όλους τους σηκώνει με την αγάπη της και τους τρέφει με στοργή σαν καλή μάνα, η οποία έδωσε και το υλικό για την σάρκα μας στην πλάση. Δέχεται επίσης με χαρά και ό,τι της πετάμε, από καλούς καρπούς μέχρι ακάθαρτα σκουπίδια, τα οποία επεξεργάζεται αθόρυβα σε βιταμίνες και τις προσφέρει πλουσιοπάροχα με τους καρπούς της αδιακρίτως σε καλούς και κακούς ανθρώπους.”

“ Όποιος σκύβει ταπεινά και δέχεται τα χτυπήματα από τους άλλους, διώχνει τα δικά του εξογκώματα, ομορφαίνει πνευματικά σαν Άγγελος και έτσι χωράει από την στενή πύλη του Παραδείσου.”

“ Όσοι όμως έχουν ταπείνωση, έχουν και καλοσύνη και θείο φωτισμό και δεν συγκοντάφτουν ποτέ στη πνευματική τους πορεία από τα εμπόδια του πονηρού.

Τους περισσότερους πειρασμούς, τις περισσότερες φορές, τους δημιουργεί ο ίδιος μας ο εαυτός μας, όταν βάζουμε τον εαυτό μας στις συνεργασίες μας μαζί με τους άλλους, όταν δηλαδή θέλουμε να υψώνουμε τον εαυτό μας. Στον Ουρανό δεν ανεβαίνει κανείς με το κοσμικό ανέβασμα αλλά με το πνευματικό κατέβασμα. Όποιος βαδίζει χαμηλά, βαδίζει πάντα με σιγουριά και ποτέ δεν πέφτει.”

” Ο ταπεινός και καλοκάγαθος άνθρωπος, επειδή έχει την καθαρότητα και την εσωτερική και εξωτερική ηρεμία, έχει και βάθος πνευματικό και βλέπει βαθιά τα θεία νοήματα και βοηθιέται περισσότερο, και αυξάνεται και η πίστη του πιο πολύ, ζώντας τα μυστήρια του Θεού.”

” Ο υπερήφανος, εκτός που είναι σκοτισμένος, είναι και συνέχεια εσωτερικά και εξωτερικά ταραγμένος από την ελαφρότητα του εγωισμού στέκεται πάντα στην επιφάνεια των πραγμάτων και δεν μπορεί να προχωρήσει στο βάθος, όπου βρίσκονται τα θεία

Πηγή: agioritis.pblogs.gr